

ΡΑΝΙΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΥΝΕΛΟΧΩΡΑ 2

Copyright © Συνοδινού Ράνια

Follow me on Twitter: @RaniaSin

Facebook: <https://www.facebook.com/rania.synodinou>

“Smashwords Edition”

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου του παρόντος web site με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εργαστηρίου. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

ISBN: 9781310844249

Μια φορά και ένα καιρό, στο γνωστό βασίλειο της Κουνελοχώρας, ο αγαπημένος μας Ραφ, είχε γίνει βασιλιάς. Μετά από το φοβερό του κατόρθωμα, που κατάφερε και έπιασε τον διαβολικό τυφλοπόντικα Μέγα πόντικα και γέμισε την Κουνελοχώρα καροτόδεντρα οι κάτοικοι αποφάσισαν να τον κάνουν από απλό δήμαρχο σε Βασιλιά.

Σαν βασιλιάς είχε πάρα πολλά καθήκοντα. Έπρεπε να λύνει όλα τα προβλήματα των κατοίκων και αυτό ήταν πολύ δύσκολη δουλειά. Μόνος του ήταν αδύνατον να τα κάνει όλα αυτά χωρίς καμία βοήθεια. Έτσι ο Ραφ όρισε σύμβουλο του τον πιστό Γαλλοκούνελο. Ο Γαλλοκούνελος φρόντιζε για τα πάντα μέσα στο βασίλειο, είχε γίνει το δεξί του χέρι. Μια ήσυχη μέρα, που όλα έμοιαζαν να κυλάνε με ηρεμία ένα αναπάντεχο νέο ήρθε να ταράξει τον ήσυχο Ραφ. Έλαβε ένα γράμμα, το οποίο το είχε στείλει ο βασιλιάς της Λαγοχώρας και ο Γαλλοκούνελος ξεκίνησε να του το διαβάζει:

«Αγαπημένε μου άρχοντα, κύριε Ραφ.

Με μεγάλη μου χάγα σας ανακοινώνω πως δέχομαι να παντρευτείς την αγαπημένη μου κόγη πριγκίπισσα Μίφη. Αύγιο το πγώι, θα είμαστε στην Κουνελοχώγα για να ζητήσεις επίσημα το χέγι της αγαπημένης μου κόγης. Θα πεγimένω να με υποδεχτείτε με τις ανάλογες τιμές.

Με εκτίμηση Ο Βασιλιάς Λαγοχώρας Άκης Λαγουδάκης»

«Κύριε Γαφ, τι θα κάνουμε;» είπε ο Γαλλοκούνελος γεμάτος απορία στον Ραφ.

«Δεν το πιστεύω αυτό που διάβασες! Πότε ζήτησα εγώ να παντρευτώ; Είμαι πολύ μικρός για παντρεία και αυτή η Μίφη; Ποιος ξέρει τι χοντρολαγουδίνα θα είναι; Έχω ακούσει πως οι λαγοί τρώνε τα καρότα τρία τρία. Αχ Γαλλοκούνελε τι θα κάνω;»

«Κύριε Γαφ, θα είναι μεγάλη πγοσβολή να αγνοήσετε αυτή την ευγενική πγόταση. Αν δεν παντρευτείτε την Μίφη μπορεί να οδηγηθούμε σε πόλεμο τγομερό με τους λαγούς και τότε καταστροφή».

«Μα δεν θέλω να παντρευτώ»

«Κύριε Γαφ πρέπει, για το καλό της Κουνελοχώρας.»

Ο Ραφ ήταν πολύ λυπημένος και δεν ήξερε από πού να

αρχίσει. Ποτέ δεν είχαν ξανά επίσημους επισκέπτες στο βασίλειο του.

«Μην ανησυχείτε βασιλιά θα τα φροντίσω όλα εγώ» είπε ο Γαλλοκούνελος και χτύπησε παλαμάκια κλαπ κλαπ. Αμέσως εμφανίστηκε τρέχοντας όλο το προσωπικό του παλατιού και ο Γαλλοκούνελος φώναξε.

«Αύγιο έχουμε γάμο. Ετοιμάστε τα πάντα!» Αμέσως όλα τα κουνέλια τα έπιασε ένας τεράστιος πανικός, τόσο μεγάλος που άρχισαν να τρέχουν δεξιά και αριστερά και να φωνάζουν: «Αύγιο έχουμε γάμο, αύγιο έχουμε γάμο» μέχρι που το έμαθε και το τελευταίο κουνέλι της γης.

Όλοι δούλευαν πυρετωδώς. Τα κουνέλια μάγειρες ξεκίνησαν να μαγειρεύουν και δεν σταμάτησαν ποτέ. Έφτιαχναν όλες τις σπεσιαλιτέ της Κουνελοχώρας: Καροτοχυμό, καροτοκεϊκ , καροτοπουρέ, καροτότουρτα, καροτόσουπα, καροτίτσιο, καροτάτο, καροτόπιτσα, καροτολάκι, καροτολέτα, καροτοτήγανο, καροτομιπιέ, καροτόκεφτε και άλλα πολλά.

Ο Ραφ είχε αφεθεί στα χέρια των έμπειρων ραφτών της Κουνελοχώρας.

Μα, κύριε Ραφ, καθίστε ακίνητος να σας μετρήσω. Πως θα προλάβω να σας φτιάξω το πιο ωραίο γαμπριάτικο κουστούμι μέσα σε μια μέρα;»

« Άου, πρόσεχε με την καρφίτσα με τρύπησες!»

«Συγγνώμη κύριε Ραφ αλλά έχω μεγάλη αγωνία...»

Μετά πήραν τον Ραφ και πήγαν να τον πλύνουν.

«Το μισώ το νερό!» φώναξε ενώ είχε τεντώσει χέρια και πόδια για να μην τον βάλουν μέσα στην μπανιέρα. Αφού τον έπλυναν με τα χίλια ζόρια τον έβαλαν να κοιμηθεί.

« Σταματήστε, δεν είμαι μωρό» είπε και κοιμήθηκε αστραπιαία.

Το επόμενο πρωί τον ξύπνησε ο ράφτης.

«Ετοιμο το κουστουμάκι σας, θα είστε υπέροχος γαμπρός.», του είπε, τον έντυσε και του έβαλε άρωμα. Ο Ραφ, άρχιζε να φταρνίζεται.

«Ατσού, αψού, έχω αλλεργία στα αρώματα». Εκείνη την στιγμή άνοιξε την πόρτα ο Γαλλοκούνελος και του έδωσε μια καροτοανθοδέσμη.

«Ελάτε κύριε Γαφ. Πάμε να τους πεγυμένουμε» είπε και μαζί πήγαν στην είσοδο. Μετά από αρκετή ώρα είδαν από μακριά μια παρέλαση λαγών, οι οποίοι έσερναν μια καροτοάμαξα. Δύο μπρατσαράδες λαγοί πήγαιναν μπροστά και ένας λαγός με επίσημο μανδύα σε σχήμα καρότου φώναζε « Εν, δύο τραβήξτε, εν, δύο τραβήξτε»

«Αυτοί πρέπει να είναι. Γαλλοκούνελε, έχω αγωνία, θέλω να φύγω».

«Ψυγχραιμία κύριε Γαφ, όλα θα πάνε καλά».

«Και αν είναι άσχημη;»

«Θα έχει καλή κάρδια».

«Και αν είναι χοντρούλα;»

«Θα σας κρατάει ζεστό τον χειμώνα».

«Και αν είναι κακή μαγείρισσα;»

«Θα έχετε ωγαία σιλουέτα».

«Ουφ...» είπε ο Ραφ που είχε αρχίσει να ιδρώνει η γούνα του από την αγωνία του. Μετά από λίγη ώρα ήρθαν μπροστά του οι λαγοί.

Ο Λαγός με τον μανδύα κατέβηκε κάτω.

«Χαίρετε κύριε Ραφ, άρχοντα της Κουνελοχώρας, είμαι ο Άκης Λαγουδάκης και σας παρουσιάζω την κόρη μου, την πριγκίπισσα Μίφη» είπε και σήκωσε τα χέρια του δείχνοντας την καροτοάμαξα. Όμως κανείς δεν βγήκε. Ακουγόταν μόνο ένας γρύλος.

« Έλα πριγκίπισσα Μίφη, μην είσαι ντροπαλή, Μίφη!» είπε στο τέλος και άνοιξε εκνευρισμένος την πόρτα της καροτοάμαξας.

«Συμφορά, χάθηκε η πριγκίπισσα Μίφη, η κορούλα μου» είπε και άρχισε τις φωνές.

«Εσύ φταις Ραφ, εσύ την πήρες. Εσύ την έκλεψες, από την καροτοάμαξα. Πριν μπούμε στην Κουνελοχώρα της είχα δώσει καρότο και ήταν μια χαρά. Δεν ήθελες να την παντρευτείς και την εξαφάνισες».

«Όχι, κάνετε τρομερό λάθος. Εγώ και τα κουνέλια δεν έχουμε καμία σχέση με την εξαφάνιση της κόρης σας».

«Δεν σε πιστεύω Ραφ. Αν δεν την φέρεις σώα και άβλαβη στην πόρτα μου μέχρι το βράδυ, οι χώρες μας θα έχουν πόλεμο. ΠΟ-ΛΕ-ΜΟ είπε και έφυγε μαζί με τους μπρατσαράδες λαγούς.

«Ωχ Γαλλοκούνελε, τι θα κάνουμε τώρα; Έρχεσαι μαζί μου να ψάξουμε να την βρούμε;» είπε ο γενναίος Ραφ.

«Κύγιε Ραφ, πγέπει να ακολουθήσουμε τα ίχνη. Σίγουρα αυτός που την έκλεψε θα έχει κάνει κάποιο λάθος και εμείς θα το ανακαλύψουμε» είπε ο Γαλλοκούνελος και ξεκίνησαν μαζί να ανακαλύψουν τα ίχνη της καρτοτάμαξας.

Ο Γαλλοκούνελος λες και ήταν λαγωνικό μύριζε κάτω από το χώμα για ίχνη και ο Ραφ με ένα μεγεθυντικό φακό προσπαθούσε να βρει στοιχεία. Εκεί που είχαν χάσει την ελπίδα τους ο Γαλλοκούνελος με την δυνατή του μύτη ανακάλυψε ένα ροζ μαντηλάκι με μυρωδιά καρτοκολώνιας . Σίγουρα αυτό θα άνηκε στην πριγκίπισσα Μίφι. Πάνω του είχε κεντημένο το Μ.Α. δηλαδή Μίφη Λαγουδάκη. Ο Ραφ έκανε μεγάλη χαρά που ανακάλυψε ένα στοιχείο, ίσως να γλίτωναν τον πόλεμο. Ο Γαλλοκούνελος λες και είχε πάρει η μύτη του φωτιά κατέβαινε μυρίζοντας μια πολύ μεγάλη κατηφόρα. Από την βιάση του γλίστρησε , έκανε μεγάλη τούμπα και κατέληξε πάνω στον κορμό ενός δέντρου. Ζαλίστηκε τόσο που έβλεπε καρτοτάκια και όχι αστράκια να γυρίζουν πάνω από το κεφάλι του.

« Αχ καγοτάκι, αχ καγοτάκι.» έλεγε μόνος του μέχρι που τον βρήκε ο Ραφ.

«Ε, Γαλλοκούνελε, ζύπνα»

« Αχ καγοτάκι, αχ καγοτάκι μου όμογοφο.» έλεγε ο Γαλλοκούνελος.

«Σύνελθε Γαλλοκούνελε» φώναξε στο τέλος ο Ραφ. «Εκεί έχει μία σπηλιά, ίσως εκεί να βρίσκεται η Μίφι. Θα κρύφτηκε για να μην με παντρευτεί» είπε ο Ραφ και με οδηγό τη μύτη του Γαλλοκούνελου μπήκαν μέσα στην σκοτεινή σπήλια. Προχωρούσαν με αργά και προσεκτικά βήματα, καθώς δεν ήξεραν τι θα συναντούσαν στον δρόμο τους.

Ξάφνου άκουσαν από μακριά φωνές.

«Χα χα χα. Μόλις ξεκινήσει πόλεμος μεταξύ των λαγών και των κουνελιών η ομάδα μας θα μείνει κρυμμένη. Μόλις κουραστούν να παλεύουν θα πάμε και θα τα κάνουμε όλα δικά μας. Θα διώξουμε για πάντα τους λαγούς και τα κουνέλια από δω».

Ο Ραφ τέντωσε τα δυο του αυτιά. Αυτή η φωνή του ήταν πολύ γνώριμη. Ο Μέγας Πόντικας κρυβόταν πίσω από την εξαφάνιση της

πριγκίπισσας.

«Άσε με να φύγω» φώναξε μια λεπτή φωνή.

«Μίφη» είπε ο Γαλλοκούνελος ψιθυριστά. Προσπάθησαν να πλησιάσουν όσο το δυνατόν πιο κοντά, χωρίς να τους καταλάβουν οι φύλακες τυφλοπόντικες. Ο Ραφ προσπάθησε να δει τη μέλλουσα γυναίκα του. Με το που είδε την ωραία της γούνα και τα κομψά της αυτιά, τα πόδια του άρχισαν να χοροπηδάνε σαν τρελά και να κάνουν θόρυβο από την αγάπη.

«Κύριε Γαφ, συνέλθετε σας παρακαλώ» του είπε ο Γαλλοκούνελος.

«Ποιος είναι εκεί;» είπε ο Μέγας Πόντικας. Τα δύο κουνελάκια έμειναν κρυμμένα.

«Ήρθε ο πατέρας μου να με σώσει. Αλίμονο σας τώρα. Μόλις σας πιάσουν στα χέρια του οι λαγοί μπρατσαράδες θα σας κοντύνουν 5 πόντους. Μη σας πω ότι θα γίνεται άσπροι σαν κουνέλια από το φόβο σας» έλεγε η Μίφη όλο καμάρι. Εν τω μεταξύ ένας τυφλοπόντικας πλησίαζε επικίνδυνα την κρυψώνα του Γαλλοκούνελου. Ο Ραφ τότε για να σώσει τον Γαλλοκούνελο ο οποίος έτρεμε και έλεγε: «Τγομεγό, τγομεγό» παρουσιάστηκε μπροστά στον Μέγα Πόντικα.

«Εμένα ψάχνετε;» είπε χαμογελώντας.

«Εσύ Ραφ; Πως μας βρήκες;» είπε θυμωμένα ο τυφλοπόντικας.

«Ραφ;» είπε η Μίφη. « Αχ Ραφ, εσύ είσαι; Είσαι πολύ όμορφος κούνελος» και τα μαγουλάκια του Ραφ έγιναν κόκκινα από ντροπή.

Όλο μέσα στα πόδια μου μπλέκεις. «Πιάστε τον» είπε ο μέγας πόντικας και αμέσως οι τυφλοπόντικες άρχισαν να τον κυνηγούν. Τα πόδια του Ράφ έμοιαζαν να έχουν βγάλει φτερά από την γρηγοράδα. Έτρεχε τόσο γρήγορα που μόνο ανάποδα δεν πήγαινε. Οι τυφλοπόντικες δεν μπορούσαν να τον πιάσουν και είχαν αρχίσει να ζαλίζονται από την σούπερ ταχύτητα του. Στο τέλος άρχισε να τον κυνηγεί και ο Μέγας Πόντικας. Όσο όλοι ήταν απασχολημένοι με τον Ράφ, ο Γαλλοκούνελος πήγε κρυφά πίσω από την Μίφη και χρουτς χρουτς ροκάνιζε τα σχοινιά που την είχαν δέσει και την ελευθέρωσε. Περιπατώντας πάνω στις μύτες των ποδιών τους, ο Γαλλοκούνελος με την Μίφη πήγαιναν προς την έξοδο της σπηλιάς,

ώσπου τους είδε ο Μέγας Πόντικας.

«Ανόητοι τυφλοπόντικες μας ξεφεύγουν. Πιάστε τους όλους» φώναζε με όλη του την δύναμή. Οι τυφλοπόντικες σταμάτησαν να κυνηγούν τον Ραφ και έτρεχαν πίσω από την Μίφη. Έπρεπε να μην τον αφήσουν να το σκάσει. Ευτυχώς όσο πιο πολύ πλησίαζαν την έξοδο τόσο λιγότερο έβλεπαν από το δυνατό φώς του ήλιου. Πρώτος έτρεχε ο Γαλλοκούνελος, μετά η Μίφη και μετά τους πρόλαβε και ο Ράφ. Στο τέλος έπεσαν πάνω σε δύο μεγάλα χνουδωτά πλάσματα. Ο Μέγας Πόντικας με κλειστά τα μάτια είπε:

«Επιτέλους, σας έπιασα. Τώρα θα γίνει ο πόλεμος λαγών εναντίων κουνελιών». Μια χοντρή φωνή απάντησε:

«Δεν νομίζω».

Οι τυφλοπόντικες είχαν πέσει πάνω στους λαγούς μπρατσαράδες οι οποίοι είχαν ακολουθήσει τα ίχνη του Ραφ, όπως τους διέταξε ο Άκης Λαγουδάκης. Οι τυφλοπόντικες άνοιξαν τα μάτια τους και φοβήθηκαν τόσο πολύ, που φυτεύτηκαν μόνοι τους στο χώμα κοπανώντας μόνοι τους το κεφάλι τους από την τρομάρα τους.

Τα κουνελάκια και η πριγκίπισσα Μίφη ήταν πια ασφαλείς. Η συμμορία των τυφλοπόντικων οδηγήθηκε στην φυλακή της Λαγοχώρας.

«Συγχώρα με Ράφ που δεν σε πίστευα» είπε ο Άκης Λαγουδάκης.

«Δεν πειράζει, φτάνει που η όμορφη πριγκίπισσα είναι καλά». Απάντησε ο Ράφ και η Μίφη έγινε σαν παντζάρι από την ντροπή της.

«Μίφη, θα γίνεις γυναίκα μου;» είπε ο Ράφ και γονάτισε μπροστά στη Μίφη κρατώντας της το χέρι.

«Ναι, ναι» απάντησε η Μίφη και όλοι στην Λαγοχώρα άρχισαν να χειροκροτούν.

«Πάμε στην Κουνελοχώγα για τον γάμο» είπε ο Γαλλοκούνελλος.

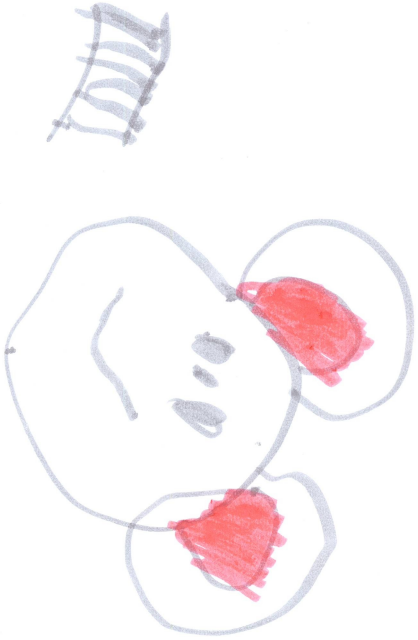
Έγινε ένα γιγάντιο γλέντι γεμάτο καγότα και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

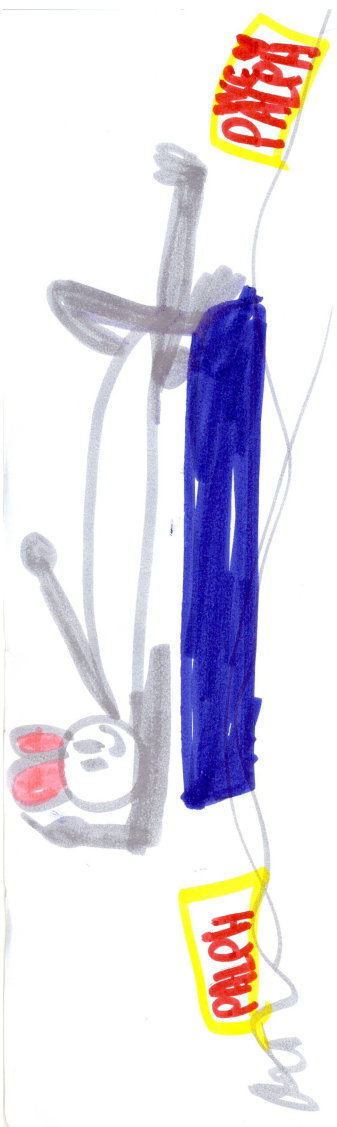
Ακολουθούν μερικές ζωγραφιές μέσα από τα μάτια των παιδιών της Ένωσης Αιγιαλιτών Αμοργού. Θα είναι μεγάλη μου χαρά αν θέλετε να μου στείλετε τις ζωγραφιές των δικών σας παιδιών στο rania@topalis.gr. Στην επόμενη περιπέτεια θα συμπεριλάβω τις δέκα πιο όμορφες.

Ерпын
Канда

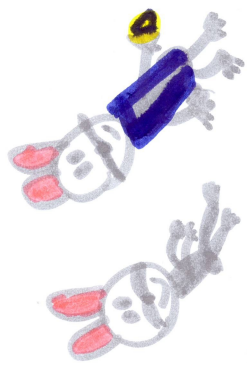
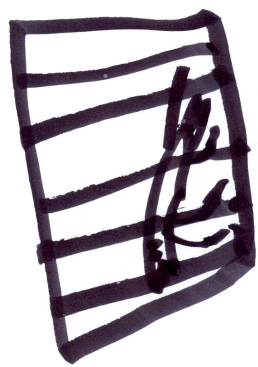

Wagner

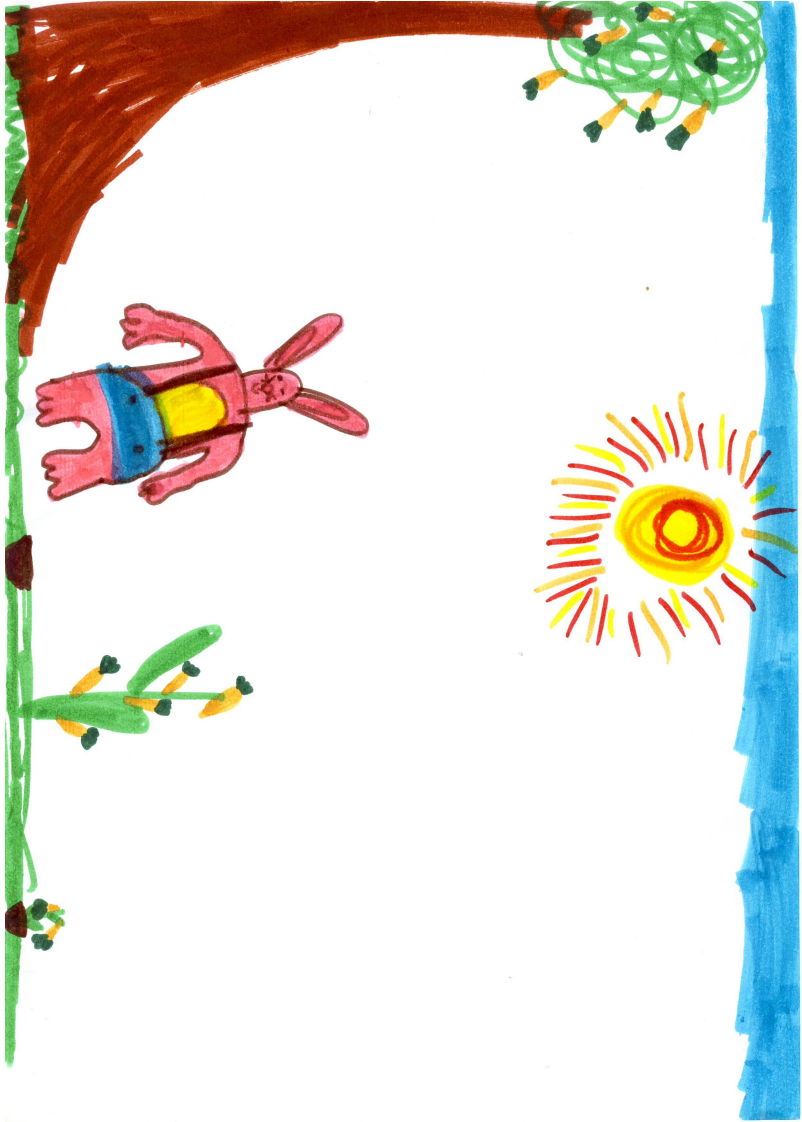

ME OXDM
WUPHO 3W
A XDXA

Кішка
Неїма

ΑΥΓΕΛΟΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ

Είμαι ελεύθερη επαγγελματίας και μαζί με το σύζυγο μου έχουμε την εταιρεία Impress (www.topalis.gr). Η δουλειά μας είναι οι εισαγωγές/εξαγωγές και κατασκευή ειδών συσκευασίας.

Έχουμε δύο υπέροχα μικρά παιδάκια, όμορφα και έξυπνα και κάθε μέρα όταν τα κοιτάζω σκέφτομαι πως δεν μπορώ να τα αγαπήσω περισσότερο γιατί δεν γίνεται, δεν υπάρχει πιο πολύ.

Μου αρέσει να γράφω. Λατρεύω να φτιάχνω χαρακτήρες και να ζω μαζί τους τις περιπέτειες τους. Από μικρή έχω αυτό το κουσούρι και το ξεκίνησα γράφοντας ποιήματα, μετά ήρθαν οι στίχοι και μετά η εσωτερική ανάγκη να γράψω ένα μυθιστόρημα.

Έγραψα τον “Εκλεκτό της Πανγαίας”, το “Άρμα του Ήλιου” και τώρα γράφω το “Εξομολόγηση”. Μέσα στον υπολογιστή μου έχω κι άλλες ιστορίες που περιμένουν να πάρουν ζωή. Κάθε φορά που γράφω για έναν χαρακτήρα γίνομαι αυτός. Στην Κουνελοχώρα είμαι ένα γενναίο κουνελάκι ενώ στην «Εξομολόγηση» είμαι ένας εγκληματίας. Αυτό που μου αρέσει στη συγγραφή, μπορώ να είμαι τα πάντα.

Όσο η συγγραφή είναι για μένα hobby θα διαθέτω όλα μου τα βιβλία δωρεάν. Τα βιβλία που έχουν μεταφράσει φίλοι μου τα έχω με ένα συμβολικό κόστος για τον κόπο τους.

Όνειρο μου είναι κάποια στιγμή να κάνω μόνο αυτό και να ζω ευτυχισμένα με την οικογένεια μου, με άπλετο χρόνο στην διάθεση μου. Δύσκολοι καιροί για τέτοια όνειρα όμως η ελπίδα πεθαίνει πάντα τελευταία...σωστά;